

Partea din procedura principală

Skerdjan Celaj

Întrebarea preliminară

Dispozițiile Directivei 2008/115/CE⁽¹⁾ se opun existenței unor norme de drept intern ale statelor membre care prevăd pedeapsa închisorii până la patru ani pentru un resortisant al unei țări terțe care, după ce a făcut obiectul returnării nu ca o sancțiune de drept penal și nici ca urmare a unei sancțiuni de drept penal, a revenit pe teritoriul statului încălcând o interdicție legitimă de intrare, fără ca resortisantul în cauză să fi făcut anterior obiectul măsurilor coercitive prevăzute la articolul 8 din Directiva 2008/115/CE în scopul îndepărtării sale imediate și eficiente?

⁽¹⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98).

Acțiune introdusă la 24 iunie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-302/14)

(2014/C 292/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch, O. Beynet, K. Herrmann, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, în ceea ce privește Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor⁽¹⁾, prin neadoptarea pentru anumite părți din teritoriul său a dispozițiilor de transpunere a definițiilor care figurează la articolul 2 punctele 2, 7 și 9 și a cerințelor prevăzute la articolul 8 alineatul (1), la articolul 9 alineatul (1), la articolul 11 alineatele (2)-(5), la articolul 18 și în anexa II la această directivă sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor dispoziții Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 alineatul (1) din directiva menționată;
- impunerea Regatului Belgiei, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, a plății unei penalități cu titlu cominatoriu de 42 178,50 EUR pe zi, începând de la data pronunțării hotărârii Curții, plătită în contul de resurse proprii al Uniunii Europene, pentru neîndeplinirea obligației de a comunica măsurile de transpunere a unei directive adoptate în conformitate cu o procedură legislativă;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2010/31/UE a expirat la 9 iulie 2012.

⁽¹⁾ JO L 153, p. 13.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingin hovioikeus (Finlanda) la 30 iunie 2014 – Nike European Operations Netherlands BV/Sportland Oy în lichidare

(Cauza C-310/14)

(2014/C 292/24)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Helsingin hovioikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nike European Operations Netherlands BV

Pârâtă: Sportland Oy în lichidare

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 13 din Regulamentul privind insolvența ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că termenii „în cazul respectiv [...] actului respectiv” înseamnă că actul nu poate fi atacat având în vedere toate circumstanțele cauzei?
- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ și dacă pârâtul a invocat dispoziția unei legi în sensul articolului 13 prima liniuță, potrivit căruia plata unei datorii exigibile poate fi atacată numai în circumstanțele prevăzute de această lege și neindicate în acțiunea formulată în temeiul legii statului de deschidere a procedurii de insolvență,
 - (i) există motive care se opun interpretării articolului 13 în sensul că autorul contestației trebuie, după ce a luat cunoștință de această dispoziție, să invoce aceste circumstanțe dacă, în temeiul legislației naționale a statului membru de deschidere a procedurii de insolvență, are obligația să arate toate circumstanțele pe care se întemeiază acțiunea în contestare sau
 - (ii) pârâtul trebuie să demonstreze că aceste circumstanțe nu existau în speță și că, potrivit dispoziției în cauză, contestația este imposibilă, fără ca autorul contestației să trebuiască să invoce în special aceste circumstanțe?
- 3) Independent de răspunsul la a doua întrebare litera (i), articolul 13 trebuie interpretat în sensul că
 - (i) sarcina probei faptului că circumstanțele avute în vedere de dispoziție nu există în speță incumbă pârâtului sau
 - (ii) sarcina probei privind existența acestor circumstanțe poate fi stabilită în temeiul legii unui alt stat membru decât cel de deschidere a procedurii, aplicabilă actului, care prevede că sarcina probei incumbă autorului contestației sau
 - (iii) articolul 13 poate fi interpretat și în sensul că această chestiune a sarcinii probei este soluționată potrivit dispozițiilor naționale ale statului legii aplicabile?
- 4) Articolul 13 trebuie interpretat în sensul că termenii „nu permite [...], sub nicio formă, atacarea actului respectiv” se referă, în afara dispozițiilor legii privind insolvența aplicabile actului, și la dispozițiile și principiile generale ale acestei legi, aplicabile actului?
- 5) Dacă răspunsul la a patra întrebare este afirmativ,
 - (i) articolul 13 trebuie interpretat în sensul că pârâtul trebuie să demonstreze că legea în sensul articolului 13 nu cuprinde dispoziții sau principii generale ori alte dispoziții sau principii, potrivit cărora este posibilă o contestație pe temeiul elementelor de fapt expuse și
 - (ii) potrivit articolului 13, o instanță poate, în cazul în care consideră că pârâtul a prezentat suficiente explicații în materie, să aprecieze că cealaltă parte trebuie să facă dovada unei dispoziții sau a unui principiu al legislației privind insolvența sau a legii generale aplicabile actului a altui stat membru decât cel de deschidere a procedurii în sensul articolului 13, potrivit căreia contestația este totuși posibilă?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143).